

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

Dedicatoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

DEDICATORIA.

*Admodum Reverendo, prænobili, & gratioso
Domino,*

D. GEORGIO
HENRICO
à *Kindsberg*

ECCLESIAE MAIORIS IMPERIALIS
BAMBERGAE

DECANO:
COLLEGIATÆ S. IACOBI IBIDEM
PRÆPOSITO,
ET CATHEDRALIS HERBIPOLENSIS
CANONICO,

Domino ac patrono suo semper observando.

VT corporum, & animorum, sic vitæ morumque per-
magna dissimilitudo est, quibus formandis qui curam
susceperint, aliud, atque aliud sibi præfixum scopum
intueantur, necesse est. Aliud enim Resp. aliud Ecclesia
exigit. Vtriusque facies discolor, & forma. Civem lau-
damus,

X 2

DEDICATORIA.

damus, qui nemini palam injurius est, Magistratus & legum præ se ferre observantiam. At Christus Ecclesiam, nisi verè sanctam, & immaculatam non agnoscit. Parva civitas Ecclesia est, *Olympiodoro regis*, Deo militans in terra. In ea viri sancti, & electi à Deo reperiuntur. Sed optima resp. censetur, in qua cives legem, ut supremum Dominum metuunt. In id ergo legislator politicus toto pectore incumbat, ut commodas, & salutare communi civium saluti leges præscribat, litium occasiones removeat, fomenta discordiarum tollat, quibus gliscentibus pax florere inter contribules non potest.

E converso quibus Ecclesiæ, & Christi fidelium commissa Cura est, ea præcepta, statutaque sancient, quibus animarum noxa, delicta, & facinora evitentur, veræ, solidæque virtutes acquirantur, posthabita corporearum voluptatum curâ purus, & innocens animus contemnetur. Ex his autem contrariis voluntatibus non possunt non magis oriri dissensiones. Etenim ut ad longè positas urbes diversa itinera decunt, ita humanarum actionum non unâ præceptione obtinetur concinnitas. Vnde aliud sacris, aliud profanis legibus præfixum cernimus, & approbatum uno iure damnari altero: permitti, quod prohibetur, & prohiberi, quod permittitur, ita exigente materiæ qualitate, & præstituti finis.

Ecce tibi (ut ex multis pauca) legum civilium auctoritate, an indulgentiâ rem alienam malâ fide possidenti præscriptione termino elapso dominium traditur: *l. Sicut in rem, C. de præscr. 30. vel 40. ann. C. l. Omnes, eodem.* 2. ejus, qui delatorem corrumpit, ut judicem & vindictam eluderet, in certis casibus approbatur fraudulentia: *l. fin. ff. de præscr. l. 29. ff. de iure fisci, C. l. 18. C. de transact.* Licet enim cuilibet quolibet modo sanguinem suum redimere: *l. 1. ff. de bon. eor. C. c. 3.* Qui emptorem suum ultra dimidium justî pretii defraudat, majus justo exigens, quasi boni civis munere perfunctus nullam pœnam subit: *l. in causa, S. idem Pomponius, ff. de minor.* 4. Pater filiam, maritus uxorem in adulterio deprehensam cum adultero impunè occidit, quasi justî doloris necessitas extinguere reatum possit: *l. Patri, ff. de adult. l. Marito 24. eod.*

Horum similia multa in vasto isto legum Oceano non contraria quidem omnia juri naturali, & sacro, dissona tamen, & diversa occurrunt, quorum cognitio Iuris industrio scrutatori plurimum conducit. Videbit enim sacrorum Canonum auctoribus longè aliam, & Iuri naturali

DEDICATORIA.

turali proximam, vel eandem semitam placuisse: nihil à sincera ratione alienum, nihil dissonum præscribi, aut permitti: non indulgere, cuius mox pœnieat, non permittere, quod supplicio expiari debeat. Fecit civilis vitæ commoditas, amor pacis, litium dereffatio, ut in quibusdam remitteretur asperitas. Fecit conscientiaæ studium & puritas, ut à rationis præcepto ne latum quidem unguem abiretur. Neque enim est comparatio animæ salutis ad populi ac civium inter se tuendam congregationem, cuius intuitu non pauca castigatione digna profanæ leges indulgent, ut commentarium hunc legenti manifestum fiet. Ex præcipuis quibusdam auctoribus, quæ ipsi visa sunt annotatione digna, Centurias aliquot certis capitibus distinctas ad Orthodoxæ Theologiæ normam exploratas in ordinem redeimus, illorum commodo, qui legere dignati fuerint. Si qui autem his minimè contenti plures differentias ingenio & industriâ suâ erutas in medium protulerint, non tantùm non succensebimus, sed plurimùm nos debere confitebimur, eorumque diligentiam, quod nostræ decrat, perfectum esse gaudebimus.

TIBI autè, *gratiosissime D. n.* quæ digessi, offerenda erant, cuius cum ingenio virtus, cum nobilitate eruditio certat. TIBI, qui sapientiam regnis & insulis præferas. qui præ multis æstimare, discernere, & comprehendere nôris legum sacrarum, & profanarum dissidia: qui obstruere fauces obgannientium, malevolorum possis coercere invidiam. Non alio scuto opus mihi, cum TE ingenio & eloquentiâ præcellente ornatum Antinomix hujus sensero patronum: idque ut velint, jubeant, superi, oro. Bambergæ die S. Henrico Imper. sacra. Anno M. DC. LVIII.

Admodum Rev. & prænob. D. V.

Humillimus in Christo servus

Ioannes Streinius, S. I.

X 3

CENSU-